

1988

No. 58

**STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 23 september 1988 tot regeling van de geldelijke voorzieningen van de ministers en onder-ministers (Wet financiële voorzieningen ministers en onder-ministers).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat ter uitvoering van artikel 126 van de Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 no. 116) het nodig is de schadeloosstelling en overige financiële voorzieningen van de ministers en onder-ministers van de Republiek Suriname, te regelen;

Heeft, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

1. Aan een minister wordt met ingang van de dag van zijn benoeming een schadeloosstelling ten laste van de Staatskas toegekend gelijkstaande aan Sf. 7.500,— (ZEVENHONDERD EN VIJFHONDERD GULDEN) per maand.
2. Aan een onder-minister wordt met ingang van de dag van zijn benoeming een schadeloosstelling ten laste van de Staatskas toegekend gelijkstaande aan Sf. 5.750,— (VIJFDUIZEND ZEVENHONDERD EN VIJFTIG GULDEN) per maand.
3. De schadeloosstelling in de voorgaande leden bedoeld wordt uitgekeerd gedurende 3 volle maanden volgende op die, waarin de ambtsperiode van de minister of onder-minister eindigt met dien verstande dat zijn salaris al of niet als lantedienaar dan wel zijn honorarium voortvloeiende uit een zelfstandig uitgeoefend beroep, daarop in mindering wordt gebracht.

2

1988

No. 58

4. In geval van overlijden van een minister of onder-minister wordt de schadeloosstelling voor het laatst uitgekeerd over de maand volgende op die van het overlijden.
5. Na het overlijden van een minister of onder-minister wordt de schadeloosstelling in het vorig lid bedoeld uitgekeerd aan de weduwe of weduwnaar.
6. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitkering aan de op het tijdstip van overlijden van een minister of onder-minister in leven zijnde meerderjarige kinderen en bij het ontbreken van dezen aan andere rechthebbenden.

Artikel 2

1. Aan de minister wordt gedurende zijn ambtsperiode een toelage voor representatiekosten toegekend ten bedrage van Sf. 950,— (NEGENHONDERD EN VIJFTIG GULDEN), per maand, welke toelage tegelijk met de maandelijkse schadeloosstelling aanvangt en eindigt.
2. Evenzo wordt aan een onder-minister een toelage voor representatiekosten toegekend bedragende Sf. 600,— (ZESHONDERD GULDEN) per maand.

Artikel 3

Een minister of onder-minister die vanwege het bevoegd gezag met de waarneming van de leiding van een ander ministerie dan waarvoor hij benoemd is wordt belast, gedurende meer dan een maand achtereenvolgend, geniet voor de verdere duur van de waarneming een toelage overeenkomstig de in artikel 2 vastgestelde representatiekosten.

Artikel 4

1. De Minister van Buitenlandse Zaken, kan in verband met zijn bijzondere representatieve verplichtingen een ambts-woning worden toegewezen, die hij naar eigen goedvinden inricht.

2. De kosten van inrichting, onderhoud en instandhouding van de ambtswoning, alsmede bijbehorende tuin en overige opstallen komen ten laste van de Staatskas.

Artikel 5

Bij gemis van een ambtswoning wordt aan de Minister van Buitenlandse Zaken, behalve alle kosten van gas, water, electra en telefoon, de navolgende vergoedingen toegekend:

- a. Een bedrag gelijk aan de vastgestelde huurwaarde van het pand dat wordt bewoond;
- b. Een gelijk bedrag als onder a genoemd voor de inrichting van het representatief gedeelte van zijn woning, alsmede onderhoud en instandhouding van het pand en daarbij behorende tuin.

Artikel 6

1. De ministers en onder-ministers hebben in elk kalenderjaar recht op dertig (30) dagen vakantie met behoud van hun volle inkomen en andere financiële voorzieningen als in deze wet bedoeld, alsmede een vakantietoelage, naar reden van 96% van de schadeloosstelling als vermeld in artikel 1.

De uitbetaling van deze vakantietoelage vindt plaats in de maand juli. Bij beëindiging van zijn ambtstermijn vóór de maand juli, zal uitbetaling terstond plaatsvinden.

2. De ministers en onder-ministers behoeven de toestemming van de President c.q. Vice-President, indien zij langer dan twee weken met vakantie in het buitenland wensen te vertoeven.
3. Indien de ministers en/of onder-ministers na de beëindiging van hun ambtsperiode nog aanspraak kunnen doen gelden op vakantieverlof, wordt hun een geldelijke uitkering gedaan gelijk aan het bedrag dat zij aan schadeloosstelling zouden genieten, wanneer bedoeld verlof was opgenomen gedurende de ambtsperiode.

4. In geval van overlijden wordt ter compensatie van het door de minister of onder-minister niet genoten vakantieverlof aan de weduwe of weduwnaar een geldelijke uitkering gedaan als in het vorig lid bedoeld.
5. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige, gewettigde of natuurlijk erkende kinderen.
6. Indien de overledene ook geen minderjarige kinderen als bedoeld in het vorig lid heeft nagelaten, dan geschiedt de uitkering aan de op het tijdstip van overlijden in leven zijnde meerderjarige kinderen en bij het ontbreken van deze, aan andere rechthebbenden.

Artikel 7

1. De ministers en onder-ministers hebben binnen Suriname recht op algehele geneeskundige behandeling en verpleging ten laste van de Staat, voor zichzelf en de leden van hun gezin.
2. Tot de leden van het gezin behoren: of de echtgenote of de echtgenoot; of de minderjarige eigen kinderen en pleegkinderen; of de minderjarige stiefkinderen die als eigen kinderen geheel worden onderhouden en opgevoed.
3. De meerderjarige kinderen die wegens voortdurende lichaams- of zielsgebreken niet in hun onderhoud kunnen voorzien.
4. Bij de uitoefening van het recht op algehele vrije geneeskundige behandeling en verpleging als in het vorig lid bedoeld zijn de ministers en onder-ministers geheel vrij in de keuze van arts, tandarts, oogarts, apotheker, opticiën en andere erkende dienstverleners op het vlak van de gezondheidszorg. De vrije verpleging geschiedt in de hoogste klasse van een ziekeninrichting naar keuze.
5. Kosten voor brillen, contactlenzen, gehoorapparaten en dergelijke worden vergoed na overlegging van kwitanties.

Artikel 8

1. Een gewezen minister of onder-minister, die gedurende tenminste één jaar het ambt van minister respectievelijk onder-minister heeft vervuld, geniet ten laste van de Staatskas een pensioen naar rede van Sf. 100,— (EENHONDERD GULDEN) per jaar voor elke maand gedurende welke hij het ambt als zodanig heeft vervuld, waarbij een gedeelte van een maand voor een gehele maand wordt gerekend.
2. Het pensioen gaat in met ingang van de eerste dag der maand volgende op die waarin aanspraak daarop wordt gemaakt en eindigt met de laatste dag der maand volgende op die waarin de betrokkene is overleden.
3. Het pensioen staat stil met ingang van de dag waarop de betrokkene tot minister of onder-minister is herbenoemd. Na beëindiging van de ambtsperiode wordt de betreffende minister of onder-minister opnieuw pensioen toegekend, waarbij de verschillende tijdvakken als minister of onder-minister doorgebracht, voor de berekening van het pensioen worden samengevoegd.
4. Ten aanzien van het pensioen waarop ingevolge dit artikel aanspraak bestaat is het bepaalde in artikel 1 leden 5 en 6 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

1. De weduwe/weduwenaar van een minister c.q. onderminister en of gewezen minister c.q. gewezen onder-minister geniet een pensioen ten laste van de Staatskas gelijkstaande aan 60% van het pensioen dat aan de minister c.q. onder-minister zou toekomen of toekwam.
2. Het tweede lid van artikel 8 is van overeenkomstige toepassing op het pensioen in het vorig lid van dit artikel bedoeld.

Artikel 10

1. De wezen van een minister c.q. onder-minister of gewezen minister c.q. gewezen onder-minister genieten tezamen een pensioen ten laste van de Staatskas gelijk-

- staande aan 40% van het pensioen dat aan de minister c.q. onder-minister zou toekomen of toekwam.
2. Het pensioen in het vorig lid van dit artikel bedoeld, gaat in op de eerste dag der maand volgende op die, waarin aanspraak daarop wordt gemaakt en eindigt op de laatste dag der maand, waarin de wezen meerderjarige zijn geworden of, bij overlijden, op de laatste dag der maand volgende op die waarin zij zijn overleden.
 3. Onder wezen wordt verstaan minderjarige, wettige, gewettigde of erkende kinderen van een overleden minister c.q. onder-minister of gewezen minister.

Artikel 11

Buitenwerking worden gesteld:

- a. Het decreet (C-12) van 21 juni 1981 regelende geldelijke voorzieningen van ministers en onder-ministers (S.B. 1981 No. 5);
- b. Het decreet (C-12A) van 18 april 1983 ter wijziging van decreet C-12;
- c. Het decreet (C-12B) ter nadere wijziging van het decreet C-12 (S.B. 1981 No. 5) en decreet C-12A (S.B. 1983 No. 38);
- d. Het decreet van 12 augustus 1981 tot vaststelling van het recht op vrije geneeskundige behandeling en verpleging van gezagdragers (S.B. 1981 No. 128);
- e. Het Staatsbesluit van 22 maart 1982 ter uitvoering van het decreet C-13 van 12 augustus 1981 (S.B. 1981 No. 128);
- f. Het decreet (C-49) van 14 juli 1981, houdende regels van de vakantie-aanspraak van ministers en onder-ministers (S.B. 1981 No. 104).

Met dien verstande dat zij van toepassing blijven op degenen die krachtens die wetten zijn gepensioneerd en hun nabestaanden.

Artikel 12

Deze wet, die kan worden aangehaald als "Wet financiële voorzieningen ministers en onder-ministers", treedt in werking op de dag volgende op die van haar afkondiging en werkt terug tot 1 juli 1988.

Gegeven te Paramaribo, de 23ste september 1988.

R. SHANKAR.

De Vice-President,
Voorzitter van de Raad van Ministers,

H.A.E. ARRON.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

E.B.M. ALEXANDER-VANENBURG.

De Minister van Financiën,

S.Ch. MUNGRA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 23ste september 1988.

De Onder-Minister van Binnenlandse Zaken,

S. SETROREDJO

WET van 23 september 1988 tot regeling van de geldelijke voorzieningen van de ministers en onder-ministers (Wet financiële voorzieningen ministers en onder-ministers).

MEMORIE VAN TOELICHTING

Ingevolge artikel 126 van de huidige Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 No. 116) dient de schadeloosstelling en overige financiële voorzieningen van de ministers en onder-ministers bij wet te worden geregeld.

De tot nog toe geldende regelingen houdende schadeloosstelling en overige financiële voorzieningen van de ministers en onder-ministers zijn in verschillende decreten geregeld, hetgeen de leesbaarheid en hanteerbaarheid van die wet niet ten goede komen. Daarom is gekozen voor een geheel nieuwe aan de omstandigheden aangepaste wet.

De ondergetekenden zijn van oordeel dat ter regeling van het inkomen en overige financiële voorzieningen van de ministers en onder-ministers artikel 126 van de Grondwet de basis biedt.

Bijgaand ontwerp dient derhalve ter vervanging van:

- a. Het decreet C-12 van 21 juni 1981 regelende geldelijke voorzieningen van ministers en onder-ministers (S.B. 1981 No. 5), zoals gewijzigd bij decreet C-12A van 18 april 1983 (S.B. 1983 No. 38) en decreet C-12B (S.B. 1984 No. 9).
- b. Het decreet van 12 augustus 1981 tot vaststelling van het recht op vrije geneeskundige behandeling en verpleging van gezagdragers (S.B. 1981 No. 128).
- c. Het decreet C-49 van 14 juli 1981, houdende regels van de vakantie-aanspraak van ministers en onder-ministers (S.B. 1981 No. 104).

De ondergetekenden zijn van oordeel dat het aan de ministers en onder-ministers toe te kennen pensioen verhoogd dient te worden van Sf. 75,— (VIJF EN ZEVENTIG GULDEN) tot Sf. 100,— (EENHONDERD GULDEN) (artikel 3 van het ontwerp).

1988

9

No. 52

Het ontwerp is zodanig geformuleerd en geredigeerd dat zij geen verdere toelichting behoeft.

Paramaribo, 17 augustus 1988.

A. Ch. KRUISLAND.

R.T. SETROWIDJOJO.

S.K. RAMBARUTHSING

H.T. KARIOWIDJOJO.

A.D.M. WOUTER.